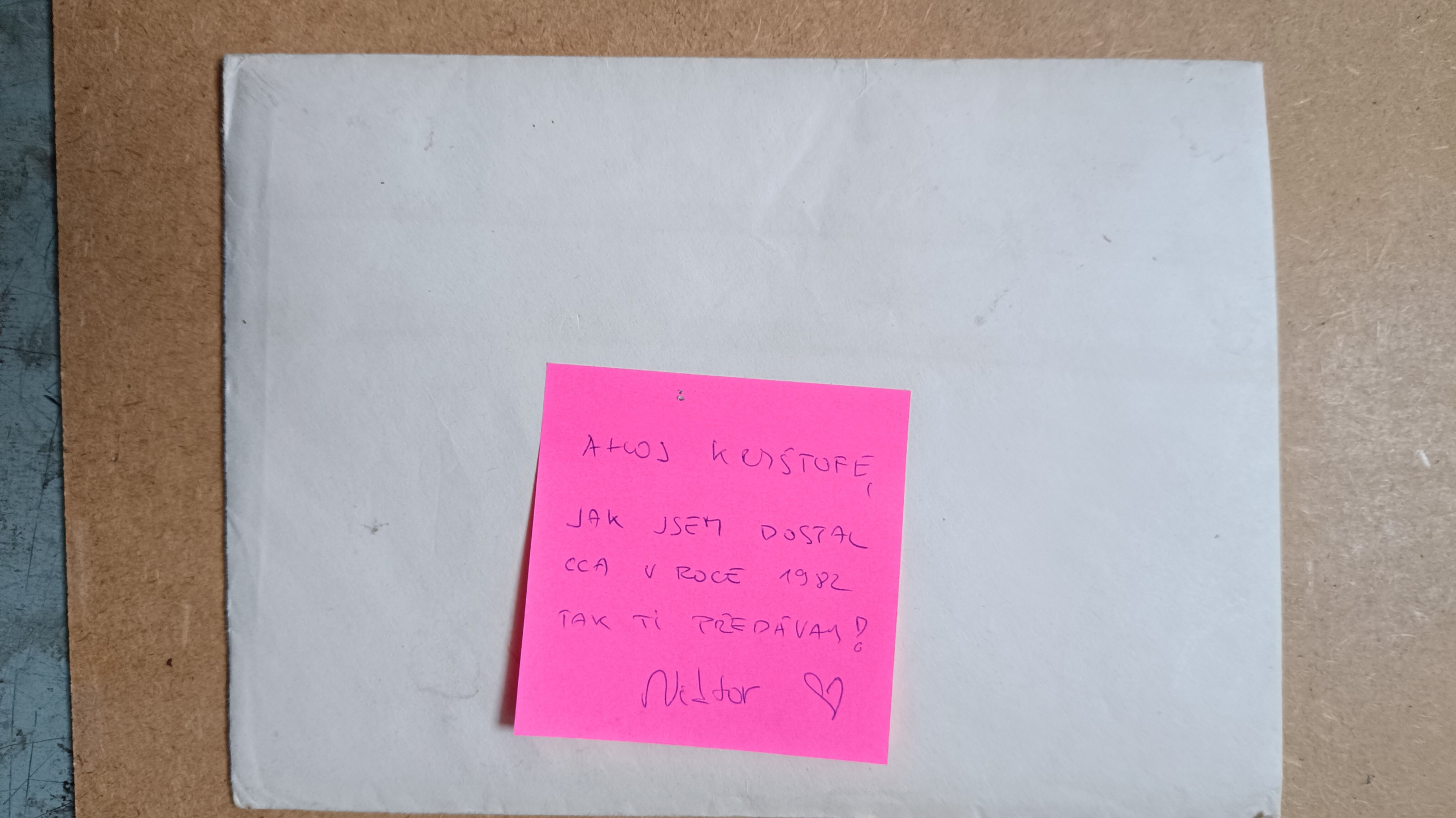
AHOJ KRYŠTOFE,
JAK JSEM DOSTAL
CCA V ROCE 1982
TAK TI PŘEDÁVÁM!
Nestor

DOOPRAVDY

Tak ty,
ty sis myslel,
že bys rád šel na představení
pocítit vřelé vzrušení zmatku,
tu gloriolu vesmírných supermanů.
Řekni, schází ti něco, milánku?
Copak to není to, cos čekal, že uvidíš?
Jestli bys rád zjistil, co je za těmahle
studenýma očima,
budeš se prostě muset prodrápat
tímhle jinotajem.

TENKÝ LED

Maminka miluje své děťátko
a tatínek tě miluje také.
A moře se ti může zdát teplé, miláčku,
a nebe se může zdát modré.
Ale --- Ach miláčku,
ach mé bleděmodré miminko,
ach miláčku,
kdybys měl jít bruslit
na tenký led moderního života
a vléci za sebou tu němou výčitku
milionu uplakaných očí,
nediv se, když se ti pod nohama
objeví v ledu trhlina.
Sklouzneš tam, kde nestačíš tělem ani duší,
a tvůj strach vypluje za tebou,
jak se budeš drápky chytat
tenkého ledu.

DALŠÍ CIHLA VE ZDI / 1 /

Tatínek odletěl za oceán
a zůstala po něm jenom vzpomínka,
fotografie v rodinném albu.
Tati, cos mi tu ještě nechal?
Tati, cos mi tu po sobě ještě nechal?
Celkem vzato to byla prostě cihla ve zdi.
Celkem vzato to byly všechno prostě cihly
ve zdi.

NEJŠŤASTNĚJŠÍ DNY NAŠEHO ŽIVOTA

Když jsme vyrostli a šli do školy,
byli tam někteří učitelé,
kteří dětem ubližovali, jak jen mohli,
tím, že zasypávali posměchem
všechno, co jsme udělali,
a odhalili každou slabost,
ať ji děti tajily sebepečlivěji.
Ale celé město vědělo,
že když přišli večer domů, jejich tlusté
a psychopatické ženy je zmydlily,
že div nevypustili duši.

DALŠÍ CIHLA VE ZDI / 2 /

Nepotřebujeme žádné vzdělání,
nepotřebujeme, aby nám řídili myšlení.
Žádný hrozný sarkasmus ve třídě.
Učitelé, nechte děti na pokoji.
Pane učiteli, nechte nás děti na pokoji.
Celkem vzato je to prostě další cihla ve zdi.
Celkem vzato jste prostě další cihla ve zdi.

MATKA

Mami, myslíš, že shodí tu bombu?
Mami, myslíš, že se jim ta písnička bude líbit?
Mami, myslíš, že se mi budou snažit
rozbít balónky?
Mami, měl bych postavit zeď?
Mami, měl bych kandidovat na presidenta?
Mami, měl bych podporovat vládu?
Mami, postaví mě na palebnou čáru?
Mami, skutečně umírám?

No tak, miláčku, neplač.
Maminka uskuteční všechny tvé noční můry.
Maminka do tebe vloží všechny své strachy.
Maminka tě schová pěkně tady
pod svým křídlem.
Nenechá tě létat, ale snad tě nechá zpívat
Maminka tě schová v teple a pohodlí.

JEDNO Z MÝCH ČÍSEL

Den za dnem láska šedne
jako pleť umírajícího.
Noc za nocí předstíráme, že je všechno
v pořádku.

Ale já jsem teď starší
a ty jsi studenější
a už nic není moc k smíchu.
A cítím, že přichází jedno z mých čísel.
Připadám si studený jako ostří břitvy,
napjatý jako škrtidlo,
nudný jako pohřební buben.
Běž do ložnice, v kufru nalevo
najdeš mou oblíbenou sekyru.
Netvař se tak vyděšeně,
je to jenom přechodná fáze,
jenom jeden z mých špatných dnů.
Nechtěla by ses dívat na televizi?
Nebo vlézt do peřin?
Nebo přemýšlet o téhle opuštěné dálnici?
Nechtěla bys něco sníst?
Nechtěla by ses naučit létat?
Nechtěla bys vidět, jak to zkouším?
Nechtěla bys zavolat policajty?
Myslíš, že je na čase, abych přestal?
Proč utíkáš?

TEĎ MĚ NEOPOUŠTĚJ

Ach miláčku,
teď mě neopouštěj.
Neříkej, že je to konec cesty.
Vzpomeň si na kytky, které jsem ti poslal.
Potřebuju tě,děvče,
abych tě před kamarády strčil do řezačky.
Ach miláčku,
teď mě neopouštěj.
Jak bys mohla odejít,
když víš, jak tě potřebuju
rozmlátit v sobotu večer na kaši.

Ach miláčku,
ted' mě neopouštěj.
Jak se mnou můžeš takhle zacházet-
- utíkat pryč!
Já tě potřebuju, miláčku,
proč utíkáš?
Ach miláčku.

PRÁZDNÁ MÍSTA

Čím vyplníme prázdná místa,
kde jsme si tenkrát povídali?
Jak mám vyplnit poslední místa,
jak mám dostavět tu zeď?

DALŠÍ CIHLA VE ZDI / 3 /

Nepotřebuju žádná objetí,
nepotřebuju žádné prášky pro uklidnění.
Viděl jsem psát na zeď.
Nemyslete si, že vůbec něco potřebuju.
Ne, nemyslete si, že ještě něco budu potřebovat.
Celkem vzato to byly všechno jen cihly ve zdi.
Celkem vzato jste všichni jen cihly ve zdi.

SBOHEM, KRUTÝ SVĚTE

Sbohem, krutý světe,
dnes tě opouštím.
Sbohem
Sbohem
Sbohem
Sbohem, lidé.
Nemůžete mi říct nic,
co by změnilo
mé rozhodnutí.
Sbohem.

JE TAM NĚKDO ?

Je tam venku někdo?

Když jsem byl malý,
letmo jsem něco zahlédl koutkem oka.
Otočil jsem se, abych se podíval,
ale bylo to pryč.
A teď si to zanic nedovedu vybavit.
Dítě vyrostlo,
sen zmizel
a já jsem se stal
příjemně otupělým.

HEJ VY TAM !

Hej vy tam venku na mraze,
jste stále osamělejší a starší, cítíte mne?
Hej vy tam, stojíte v uličkách
se svrbějícíma nohama a mizejícími úsměvy,
cítíte mne?
Hej vy tam, nepomáhejte jim pohřbít světlo,
nevzdávejte se bez boje!
Hej vy tam venku na svobodě,
sedíte nahá u telefónu,
sáhla byste si na mne?
Hej vy tam, pomohl byste mi nést balvan?
Otevři své srdce, vracím se domů.

Ale to byla jenom fantazie.
Zeď byla příliš vysoká, jak víš.
Ať to zkoušel jakkoli, nemohl se vysvobodit,
a červi se mu prokousali do mozku.

Hej ty tam venku na silnici,
děláš, co ti řeknou. Můžeš mi pomoct?
Hej ty tam venku za zdí,
rozbíjíš v sále lahve. Můžeš mi pomoct?
Hej ty tam, neříkej mi, že už není naděje.
Stojíme spolu, upadneme každý zvlášť.

PŘEDSTAVENÍ MUSÍ POKRAČOVAT

Ach mami, ach tati,
musí to představení pokračovat?
Ach tati, vezmi mě domů.
Ach mami, nech mě jít.

Musím však vstát
a divoce zírat do světla reflektoru.
To je zlý sen! Proč?
Proč se neotočím a neuteču?
To musí být nějaký omyl.
Nechtěl jsem je nechat
zmocnit se mé duše.
Jsem už moc starý, už je pozdě.
Ach mami, ach tati,
kam se poděl ten pocit?
Budu si pamatovat ty písně?
Představení musí pokračovat.

DOOPRAVDY

Tak ty,
ty sis myslel,
že bys rád šel na představení
pocítit vřelé vzrušení zmatku,
tu gloriolu vesmírných supermanů.
Mám pár špatných zpráv, milánku.
Pinkovi není dobře, zůstal v hotelu
a nás poslali na záskok.
A my zjistíme, jak to s vámi fanoušky
opravdu je.
Jsou dnes v divadle nějací teplouši?
Postavte je ke zdi!
Tamhle je jeden ve světle reflektoru,
nedívá se přímo na mne.
Postavte ho ke zdi!
Támhleten vypadá jako žid
a tenhle jako negr.
Kdo pustil tuhle sebranku dovnitř?
Tamhle jeden kouří marjánku
a tamhleten je flekatej...
Kdyby bylo po mém,
nechal bych vás všechny postřílet.

UPALUJ JAKO ČERT

Radši upaluj jako čert.
Radši si nasaď na tvář
vou oblíbenou masku

s puscu na zámek a s oslepenýma očima,
s prázdným úsměvem
a s hladovým srdcem.
Cítíš, jak z tvé provinilé minulosti
teče žluč?

Nervy nadranc
a mušle na uších
a kladiva vytloukají dveře.
Radši upaluj jako čert.
Radši upaluj celý den
a celou noc
a nech si své zatracené pocity
pěkně hluboko uvnitř. A jestli
vezmeš svou holku
dnes večer ven,
radši ~~upaluj~~ zaparkuj auto
hezky z dohledu.
Protože jestli tě přistihnou,
jak se jí na zadním sedadle
snažíš probírat ve vlasech,
pošlou tě v lepenkové krabici
zpátky k mámě.
Radši upaluj.

KDYŽ ČEKÁŠ NA ČERVY

Teď na mne nedosáhneš,
ať se snažíš, jak chceš.
Sbohem, krutý světe, je po všem.
Jdi si klidně dál.
Když sedíš v bunkru tady za svou zdí,
když čekáš, až přijdou červi,
v naprosté izolaci tady za svou zdí,
když čekáš, až přijdou červi,
když čekáš, až vyžerou trouch,
když čekáš, až vyčistí město,
když čekáš, až se dáš k červům,
když čekáš, až si vezmu černou košili,
když čekáš, až vypleješ slabochy,
když čekáš, až jim vymlátíš okna
a vykopneš jim dveře.

Když čekáš na konečné řešení,
které posílí rod.
Když čekáš, až se dáš k červům,
když čekáš, až pustíš sprchy
a zapálíš pece.
Když čekáš na teplouše a negry
a na rudé a na židy.
Když čekáš, až se dáš k červům.
Chtěl bys vidět, příteli,
jak Británie znovu vládne?
Stačí jen, aby ses dal k červům.
Chtěl bys poslat naše barevné bratránky
zase domů, příteli?
Stačí jen dát se k červům.

PŘESTAŇTE

Přestaňte,
chci domů.
Svléknout tuhle uniformu
a odejít z představení.
Čekám v téhle cele,
protože se musím dozvědět,
že jsem byl celou dobu vinen.

PŘELÍČENÍ

Dobré jitro, Vaše ctihodnosti Červe.
Obžaloba jasně prokáže,
že vězeň, který teď stojí před vámi,
byl přistižen při činu, když dával najevo
své city skoro lidské povahy.
Hanba mu!
Takhle to nepůjde.
Předvolejte do lavice svědků jeho učitele.
Vždycky jsem říkal, že neskončí dobře,
Vaše ctihodnosti.
Kdyby mě nechali, aby bylo po mém,
byl bych ho rákoskou dostal do latě.
Ale svázali mi ruce.
Krvácející srdce a umělci
dopustili, aby mu ta vražda prošla.

NIKDO NENÍ DOMA

Mám malou černou knížku svých básní.
Mám tašku s kartáčkem na zuby a s hřebenem.
Když jsem hodný, někdy mi sem hodí kost.
Mám pružné pásky, které mi přidržují boty.
Mám tyhle oteklé modřiny na rukou.
Třináct zasranejch kanálů v televizi,
abych si mohl vybrat.
Mám elektrické světlo.
Mám vnitřní hlas.
Mám úžasný pozorovací talent,
a tak vím,
že když se pokusím dovolat se ti,
nebude nikdo doma.
Mám obligátní trvalou á la Hendrix.
Mám nevyhnutelné popáleniny
po celé přední straně mé oblíbené saténové
košile.
Mám nikotinové skvrny na prstech.
Mám stříbrnou lžičku na řetízku.
Mám veliké piano, abych podpořil své ostatky.
Mám šíleně vytřeštěné oči.
Mám naléhavé nutkání letět,
ale nemám kam.
Ach miláčku, když zvednu telefon,
pořád nebude nikdo doma.
Mám pár sedmimílových bot
a mám vadnoucí kořeny.

VĚRA

Pamatujete se někdo na Věru Lynnovou?
Pamatujete se, jak řekla,
že se jednoho krásného dne znovu potkáme?
Věro! Věro!
Co se s tebou stalo?
Cítí tady ještě někdo
stejně jako já?

PŘIVEĎTE CHLAPCE DOMŮ

nechávejte děti žít na vlastních nohou.
Přiveďte chlapce domů.

PŘÍJEMNĚ OTUPĚLÝ

Haló,
je tam někdo?
Jenom přikývněte, jestliže mě slyšíte.
Je někdo doma?

No tak
Prý vám není dobře.
Můžu vám ulevit
a postavit vás zase na nohy.
Uvolněte se.
Nejdřív budu potřebovat pár informací,
jenom základní údaje.
Můžete mi ukázat, kde vás to bolí?
Nic vás nebolí, vy se vytrácíte,
vzdálená loď krouží na obzoru,
jenom projíždíte vlnami.
Pohybujete rty, ale neslyším, co říkáte.

Když jsem byl malý, měl jsem horečku.
Zdálo se mi, že mám ruce jako dva balónky.
Teď mám ten pocit znova.
Nedovedu to vysvětlit, nerozuměl byste tomu.
Tak mi není.
Stal jsem se pohodlně otupělým.

Fajn.
Jenom malé bodnutí...
a už nebude... Ááaaaá!
Ale možná, že vám bude trochu špatně.
Můžete vstát?

Můžu, asi to zabralo, dobrý.

To vám pomůže vydržet celé představení až do konce.

No tak, už musíme jít.
Nic vás nebolí, vy se vytrácíte,
vzdálená loď krouží na obzoru,
jenom projíždíte vlnami.
Pohybujete rty, ale neslyším, co říkáte.

Ach miláčku,
to víš, že ti maminka pomůže postavit tu z.
Mami, myslíš, že je pro mne ta holka
dost dobrá?
Mami, myslíš, že pro mne není nebezpečná?
Mami, myslíš, že ti vyrve tvého chlapečka ze
srdce?
Mami, myslíš, že mi zlomí srdce?

No tak, miláčku, neplač.
Maminka prověří tvé dívky.
Maminka nedovolí, aby se k tobě dostal
někdo špinavý
Maminka nepůjde spát a bude čekat, dokud
nepřijdeš domů
Maminka vždycky zjistí,
kde jsi byl.
Maminka tě uchová ve zdraví a čistotě.
Ach miláčku,
pro mne budeš vždycky dětátko.

Mami, musela být opravdu tak vysoká?

SBOHEM, MODRÉ NEBE

Óóóóóóóóóó
Viděl jsi ty ustrašence?
Slyšel jsi, jak ty bomby padaly?
Zamyslel ses někdy nad tím,
proč jsme museli běžet do krytu,
když se vynořil pod jasnou modrou oblohou
příslib nového skvělého světa?
Óóóóóóóóóó
Viděl jsi ty ustrašence?
Slyšel jsi, jak ty bomby padaly?
Po plamenech už dávno není památky,
ale bolest trvá dál.
Sbohem, modré nebe,
sbohem.

CO TEĎ MÁME DĚLAT ?

máme vyplnit prázdná místa,
burácejí vlny hladu?
me vyrazit přes tohle moře tváří
snažit se o větší a větší potlesk?
Máme si koupit novou kytaru?
Máme jezdit rychlejším autem?
Máme pracovat poctivě celou noc?
Máme se porvat?
Nechat světla svítit,
shazovat bomby,
dělat přisluhovače Východu,
uhánět si nemoci,
zakopávat kosti,
rozbíjet domovy,
posílat květiny telefonem,
dát se na pití,
chodit k psychiatrům,
přestat jíst maso,
málokdy spát,
pěstovat si lidi,
cvičit psy,
závodit s krysami,
plnit podkroví penězmi,
zakopávat poklady,
střádat pohodlí,
ale nikdy si neodpočinout
zády ke zdi.

MLADÁ TOUHA

Já jsem tu nový,
tohle město neznám,
město, kde jsou zlaté časy.
Kdo mě provede po městě?
Zatraceně potřebuju ženskou,
zatraceně potřebuju holku.
Udělá ze mne nějaká studená ženská
v téhle pustině
opravdového chlapa?
Ach miláčku, vysvoboď mě.
Zatraceně potřebuju ženskou.
atraceně potřebuju holku.

Nechte mě, ať ho ztluču dneska.

Bláznivé hračky v podkroví, jsem blázen.
Museli mi odnést kuličky.

Zavolejte manželku obžalovaného.

Ty chudinko, tak teď to máš
a doufám, že zahoděj klíč.
Měl sis se mnou povídat častěji.
Ale ne, muselo být po tvém.
Zničil jsi v poslední době ještě nějaké rodiny?
Jen pět minut, Vaše ctihodnosti Červe,
nechte mě s ním o samotě.
Miláčku, pojď k mamince, ať tě obejmu.
Nikdy jsem nechtěla dostat ho do průšvihu,
proč mě vůbec opustil?
Vaše ctihodnosti Červe, nechte mě,
ať si ho vezmu domů.

Zbláznil jsem se z duhy, jsem blázen.
Mříže v okně.
V té zdi přece musely být dveře,
když jsem se dostal dovnitř.
Zešílel z duhy, je to blázen.

Důkaz je nezvratný,
není třeba, aby se porota odešla poradit.
Za všechna léta, co dělám soudce,
jsem nikdy neslyšel o nikom,
kdo by si víc zasloužil
plný trest podle zákona.
Způsob, kterým jste působil utrpení
své skvělé manželce a matce,
mi zvedá žaludek.
Ale příteli, prozradil jste,
čeho se nejvíc bojíte.
Odsuzuji vás k tomu, abyste byl postaven
před sobě rovná.
Zbourejte zeď!

VENKU PŘED ZDÍ

Každý zvlášť
nebo ve dvojicích,
ti, kteří tě mají skutečně rádi,
se procházejí sem tam za zdí.
Někteří ruku v ruce,
někteří se shlukují do skupin.
Krvácející srdce a umělci
se zastavují.
A když ti dali všechno, co měli,
někteří se potácejí a padají.

Přecejen není snadné bít srdcem proti zdi
nějakého cvoka.